

MAŁGORZATA GÓRSKA

ŚP. PROFESOR MICHAŁ KACZMARKOWSKI

(24 IX 1934-26 III 2003)

Śp. Profesor Michał Kaczmarkowski urodził się 24 września 1934 roku w Lesznie, gdzie wraz z rodzicami, z zawodu nauczycielami, spędził, z wyjątkiem lat okupacji, całe dzieciństwo. W Lesznie ukończył w roku 1948 szkołę podstawową, a w 1952 czteroletnie liceum ogólnokształcące.

W latach 1952-1957 odbywał studia filozoficzno-teologiczne w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Gnieźnie i w Poznaniu. Studia te ukończył później, w roku 1960, na KUL, uzyskując na podstawie napisanej pod kierunkiem ks. prof. W. Granata pracy

pt.: *Stosunek Chrystusa Pana do Kościoła w świetle pism św. Ireneusza z Lyonu* stopień magistra teologii dogmatycznej.

W latach 1957-1962 studiował na KUL filologię klasyczną. Studia te ukończył w czerwcu 1962 r. i uzyskał stopień magistra na podstawie pracy pt.: *Cyceron – Listy do Tyrona: wstęp, komentarz, przekład*, którą kierował dr M. Nagnajewicz. W październiku tego samego roku został zatrudniony w KUL. Początkowo pracował jako młodszy asystent przy Zakładzie Filologii Klasycznej, a następnie, tj. od roku 1965, już na stałe związał się z Zakładem Językoznawstwa Ogólnego, gdzie do 1971 r. pełnił obowiązki starszego asystenta.

W roku 1971 uzyskał stopień doktora w zakresie filologii klasycznej na Wydziale Filologicznym UAM w Poznaniu. Promotorem rozprawy pt.: *Składnia przytoczenia w tekstach prozaików łacińskich okresu klasycznego* (opublikowanej przez TN KUL w r. 1974) był prof. dr hab. Michał Swoboda. W tym samym roku dr Kaczmarkowski został powołany na stanowisko adiunkta przy Zakładzie Językoznawstwa Ogólnego KUL.

Tytuł doktora habilitowanego w zakresie językoznawstwa ogólnego uzyskał w roku 1983 na podstawie pracy pt.: *Nominalne grupy syntaktyczne łaciny okresu klasycznego* (opublikowanej przez RW KUL w r. 1985). Recenzentami rozprawy habilitacyjnej byli: prof. dr hab. T. Brajerski (KUL), prof. dr hab. J. Bańczerowski (UAM) i prof. dr hab. A. Heinz (UJ).

W roku 1985 r. otrzymał stopień docenta i został powołany przez Radę Wydziału Nauk Humanistycznych KUL na stanowisko kierownika Katedry Językoznawstwa Ogólnego. Funkcję tę pełnił, od 1989 r. jako profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, aż do odejścia na emeryturę w lutym 2001 r. W tym czasie, w latach 1987-1989, sprawował również funkcję prodziekana Wydziału Nauk Humanistycznych KUL. Poza tym przez prawie dwadzieścia lat kierował założonym przez siebie w roku 1983 Ośrodkiem Kultury Niderlandzkiej KUL.

Zainteresowania naukowe Profesora Kaczmarkowskiego koncentrowały się wokół językoznawstwa ogólnego, które studiował w roku akademickim 1973/74 w Holandii: na Katolickim Uniwersytecie w Nijmegen u prof. A. Kraaka i na Państwowym Uniwersytecie w Amsterdamie u prof. S. Dika. Zajmował się przede wszystkim zagadnieniami związanymi ze składnią ogólną i lingwistyką tekstu. Jednocześnie, jako doskonały znawca języków klasycznych, zwłaszcza łaciny, wiele swych prac poświęcił opisaniu języka łacińskiego za pomocą metod współczesnej lingwistyki.

W obszarze zainteresowań Profesora Kaczmarkowskiego była także translatoryka. Jako poliglota władający, oprócz języków klasycznych, językiem niemieckim, francuskim, rosyjskim, włoskim, angielskim i holenderskim zainteresowania teoretyczne w tej dziedzinie łączył z praktyczną działalnością tłumacza. Dokonał przekładu z języków zachodnioeuropejskich wielu artykułów, dotyczących zwłaszcza zagadnień teologicznych. Tłumaczył na język łaciński wszelkie dokumenty uniwersyteckie dla Stolicy Apostolskiej (m.in. Statut KUL), a także dyplomy doktoratów *honoris causa* nadawanych przez KUL. Oprócz tego tłumaczył na żywo wiele prelekcji wygłaszanych zwłaszcza w języku niemieckim i holenderskim.

Profesor Kaczmarkowski cieszył się wielkim uznaniem jako dydaktyk uniwersytecki. W ciągu niemal czterdziestu lat pracy dydaktycznej, jako filolog klasycz-

ny i językoznawca, prowadził ćwiczenia z języka łacińskiego i greckiego oraz różnego typu wykłady, w tym także monograficzne, z zakresu filologii klasycznej i językoznawstwa ogólnego nie tylko dla studentów filologii klasycznej, lecz także dla studentów polonistyki, slawistyki i filozofii. Pracował również jako lektor języka niemieckiego i holenderskiego.

Profesor Kaczmarkowski był członkiem Polskiego Towarzystwa Filologicznego i Polskiego Towarzystwa Językoznawczego. Należał także do Towarzystwa Naukowego KUL – od r. 1986 jako członek czynny w ramach Wydziału Historyczno-Filologicznego. Za swą wieloletnią owocną pracę naukową, dydaktyczną i wychowawczą w KUL, a także za niezłomną i prawą postawę moralną Profesor Michał Kaczmarkowski został uhonorowany przez Senat Akademicki KUL „Medalem za zasługi dla Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego”. Bibliografia prac Śp. Profesora Michała Kaczmarkowskiego ukaże się w „Rocznikach Humanistycznych” 51(2003) z. 4.